

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

345. An confessarius Monialium Regularibus subjectarum sit ab Episcopo approbandus? Et an Prælati Regulares absque ordinarii approbatione audire non possint confessiones Monialium sibi respective ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

diatē subiectis, quod utique est quid diuersum ab hoc quod est designate Patrem Spiritualem, cui extra Sacramentum manifestetur modo dicto conscientia: à diuersis autem non fit illatio.

RESOL. CCCXLV.

An Confessarius Monialium Regularibus subiectarum sit ab Episcopo approbandus?

Et an Prælati Regulares absque Ordinarij approbatione audire non possint Confessiones Monialium sibi respectiue subiectarum?

Et notatur ad audiendas confessiones Monialium modo non sufficere, quod Sacerdos siue Regularis siue secularis sit generaliter approbatus ab Episcopo ad Confessiones secularium personarum audiendas, sed egere quoad hoc speciali approbatione.

Et congregatio Cardinalium declarauit Regularem approbatum ab Episcopo ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij, nequaquam censeri approbatum ad audiendas confessiones Monialium alterius Monasterij.

Etiāque notatur Episcopos posse assignare Confessariū Monialibus, quæ subijciuntur Regularibus, si nulla ratione induci possint, vt constentur de peccatis apud suos Regulares Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 51.

§. 1. Negatiue respondet Fragosus de regim. Reip. Corist. tom. 2. part. 2. lib. 8. disp. 18. §. 8. n. 7.

vbi sic ait: Nullam iurisdictionem potest Episcopus sibi assumere ex Decreto Concil. Tridentini in Confessariis Monialium, quæ subduntur Regularibus, Ar-

mendat. in addit. ad recopit. legum Navarrae, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 98. sufficitque si Confessarij exami-

nantur à suis Superioribus ad excipiendas Confessiones Monialium, prout vult Azorius Instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 9. q. 2. vers. Querens an Confessarij & Sorbus in suis annot. ad Compendium, Mendicantium, verb.

Moniales, vers. Quid præter. Subdens Confessores ordinarios ad Confessiones Monialium, quæ non sunt subiectæ Episcopo esse approbandos à superiore Ordinis; id tamen restringit Campanil. in diuersor. Iur. Canon. rubr. 12. c. 16. n. 53 in casu de quo ipse testatur declarationem Sacræ Congregationis, quæ censuit, ex a-

uthoritate Decreti Concilij Tridentini sess. 23. c. 20. de Reg. posse Episcopum assignare Confessorem Monialibus, quæ subijciuntur Regularibus; si nulla ratione possunt induci, vt constentur de peccatis apud Regulares suos. Ita Fragosus.

2. Sed hodie prorsus eius sententia reiicienda est, eò quod, quamuis ante Constitutionem Gregorij XV. editam §. Februarij 1622. quæ incipit, Inscrutabili, Confessarij quidem Monialium locorum Ordinariis subiectarum deberent approbati ab ipsis Ordinariis, Confessarij verò Monialium subiectarum Regularibus à Prælati propriæ Religionis tanquam Ordinariis ipsarum Monialium: in præsentia tamen omnes Confessarij tam ordinarij quam extraordinarij quæcumque Monialium, etiam Regularibus subiectarum, debent approbati ab Ordinario loci: idque ex citata Constitutione Gregorij XV. quæ quoad hoc habet: Confessores verò siue Regulares, siue Sæculares, quomodocumque exempti, tam ordinarij, quam extraordinarij, ad Confessiones Monialium, etiam Regularibus subiectarum audiendas, nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. * Vbi notandum ad audiendas Confessiones Monialium modo non sufficere, quod Sacerdos, siue Regularis, siue secularis, sit generaliter approbatus ab Episcopo ad confessiones perso-

narum secularium audiendas; sed egere quoad hoc speciali approbatione: idque ex declaratione sacre Congregationis Concilij; quæ etiam declarauit Regularem approbatum ab Episcopo ad audiendas confessiones Monialium vnius monasterij nequaquam censeri approbatum ad audiendas Confessiones Monialium alterius monasterij; vt videre est tom. 4. Bullarj post Constitut. 18. Gregorij XV. Verum tamen est, quod Confessarij Monialium exemptarum, tam ordinarij, quam extraordinarij præsentari debent à propriis Prælati Regularibus, ad effectum, vt modo dicto approbentur ab Ordinario, vnde infert Tamburinus disput. 16. de Iure Abbatis. quest. 3. num. 3. non subsistere quod ait Naldus ver. Moniales num. 2. Monialibus etiam exemptis, assignandum esse Confessarium extraordinarium ab Episcopo loci: siquidem, teste Zipæo lib. 3. de iure Pontificio nouo; num. 3. extat in contrarium quædam declaratio Sacre Congregationis, quæ declinat est huiusmodi assignationem faciendam à Prælato regulari, cuius iurisdictioni subsunt dictæ Moniales, licet aliàs indigeant approbati ab Ordinario, vt iam dictum est. Quin vigore citatæ Constitutionis Greg. XV. neque ipsi Prælati regulares absque Ordinarij approbatione audire possunt Confessiones Monialium sibi respectiue subiectarum: cum olim possent, & ipsi illas audire, & alios approbare ad illas audiendas. Ita declarauit Sacra Congreg. Concilij vbi supra, addens Confessiones à dictis Prælati auditas sine præfata approbatione esse nullas, & irritas. Et hæc omnia docet Pater Pellizarius tr. de monial. c. 10. sect. 3. n. 164. & alij communiter.

& pro sequētibz vique ad nor. seq. in Ref. 1. huius not. in §. vbi not. in §. vbi not. in §. Et notat. & §. Regularem.

Supr. hoc in Ref. præterita, & lege alium §. eius primæ not. & in Ref. seq. §. Quin vigore & infra in Refol. 348 §. Superiores.

RESOL. CCCXLVI.

An Regulares possint independēter ab Episcopis excipere Confessiones Monialium ipsis Regularibus subiectarum?

Et quid super hoc de ipsis Prælati Regularibus? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. Ref. 28.

§. 1. Affirmatiue respondet Bruno de priuil. Reg. tr. 5. c. 5. proposi. 4. vbi sic ait; Confessarius Monialium Regularibus subditarum independenter ab Ordinariis, eorumdemque examine, instituitur, potiturque eisdem facultatibus in eisdem, quibus Confessarius Regularis in Regulares.

Sup. hoc in Ref. præterita & in aliis eius primæ not.

2. Hæc veritas, quoad primam partem probatur, quoniam cum Moniales sint ab ordinariorum iurisdictione exemptæ, ab illo quoque actu iurisdictionis, exemptæ sunt ad eum pertinente, quia in ipsas plena iurisdictione lætatur; sed nullus ea potitur, nisi eisdem Prælati: ergo non potest ab Ordinariis huiusmodi Confessarius institui, sed à Prælato, & quoad hoc nulla apparet difficultas; sed tantum quoad examen, quod tamen ad eos nullatenus spectat, determinante Pio V. Bulla Et si Mendicantium, dum sic pronunciat, Confessores verò Monialium, quæ degunt sub cura Regularium ab Ordinario examinari nolumus.

3. Varius autem est modus institutionis illius Confessarij pro diuersitate Constitutionum cuiuslibet Ordinis. In Minoritana enim familia, in Capitulis Congregationibus Prouincialibus à definitorio instituitur amouendus tamen ab eodem definitorio, ac etiam cum opus est, à solo Prouinciali. Facultates verò illius sunt eadem cum facultatibus Confessarij Regularis erga Regulares, eiusque facultates sunt iuris Ordinarij, cum illi ex Constitutionibus Ordinis concedantur, ac propterea non possunt illas arctare Superiores, nisi eisdem à Constitutionibus prædictis concedatur.

4. Facultates autem illæ multæ sunt, quædam enim forum animæ dumtaxat respiciunt, aliæ administrationem Sacramentorum, aliæ absolutionem à censuris, & dispensa-

